

dre kommuner. Og det vil Det Radikale Venstre ikke bidrage til.

Vi kan heller ikke få det her lovforslag til på nogen måder at harmonere med det frihedsbrev, som vi har hørt så meget om i den senere tid. Derfor er der brug for mange spørgsmål og mange svar, og det håber jeg ministeren er parat til at bidrage til.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):
Fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Enhedslisten kan ikke støtte forslaget.

Det væsentligste element i forslaget har Venstre her kaldt »udfordringsret«. Vi mener snarere, at man burde kalde det for »bureaukratipligt for kommuner og amtskommuner og kommunale fællesskaber«. De bliver pålagt, at hver gang der kommer én og siger, at man vil løse denne her opgave for en pris af 250.000 kr. eller derover, jamen så skal man gennemgå hele beregningen. Man skal træffe en politisk beslutning. Altså man skal bruge tid på kommunalbestyrelsesmødet, amtsrådsmødet til at diskutere, hvorvidt man nu skal tage imod det tilbud eller ej.

Der er bedre ting at tage sig til i kommunerne, og der er meget bedre ting at bruge de offentligt ansattes tid på end at sidde og lave beregninger, hver gang der kommer en privat med et tilbud.

250.000 kr. – det er altså ikke store opgaver, vi taler om her. Det er ca. et årsværk i de fleste stillinger. Så det er ganske mange opgaver, man vil kunne byde på som privatperson eller privat firma.

Der blev talt tidligere under debatten omkring respekten for det kommunale selvstyre. Jeg har meget svært ved at se, hvordan man kan have respekt for det kommunale selvstyre, når man går helt dernel, at man blander sig i, hvad kommunalbestyrelsen skal tage politisk stilling til, hvad kommunalbestyrelsen skal bruge sin tid på. Hvis en kommunalbestyrelse mener, at det er væsentligt, at man får diskuteret, hvordan man udvikler kvaliteten på forskellige områder, hvis man mener, det er væsentligt at diskutere, hvordan man udvikler kommunen, men man altså er nødt til at bruge sin tid på at tage stilling til de mange, mange tilbud, der ligger fra private om alle mulige forskellige opgaver, så er det altså det, flertallet i Folketinget vurderer er det

væsentligste for kommunalbestyrelsen at bruge sin tid på. Det forstår jeg simpelt hen ikke.

Jeg forstår heller ikke, som den radikale ordfører også var inde på, hvordan det her forslag hænger sammen med al den snak, der var under valgkampen, om at sætte borgeren før systemet. Hvis der er noget, det her forslag ikke handler om, så er det at tage hensyn til borgerne, men tværtimod om at opbygge nye systemer og opbygge masser af bureaukrati og bruge ressourcerne på bureaukrati i stedet for dér, hvor der er behov for det. Og det oven i købet i en tid, hvor man taler om, at der kan blive arbejdskraftmangel i kommunerne på grund af de små årgange.

Det, som især bekymrer mig, er alt det, der ligesom ligger under det om, at de offentligt ansatte ikke gør det godt nok. Venstres ordfører var gang på gang inde på, at det her forslag vil føre til kreativitet og nytænkning i kommunerne. Man forudsætter altså, at der ikke sker kreativitet og nytænkning i kommunerne og hos de offentligt ansatte, hvis der ikke kommer private ind og byder på opgaverne. Det synes jeg er en manglende respekt for de mange offentligt ansatte, der i dag udfører et stort stykke arbejde.

Selvfølgelig er der behov for at udvikle det arbejde, men så bør man da i stedet give mulighederne for, at de ansatte kan udvikle arbejdet, lave nogle forsøg, som man har gjort i nogle kommuner med selvforvaltning, hvor de ansatte selv kan være med til at organisere arbejdet, selv kan lægge vagtplaner, selv kan være med til at udvikle kvaliteten.

Kl. 18.50

Vi kan f.eks. se i denne tid, hvordan man på ældreområdet ser initiativer fra de ansattes organisationer til at diskutere hele spørgsmålet omkring etik og omkring den fremtidige ældrepleje: Hvad er det for nogle hensyn, man skal tage til de ældre, hvad er det for nogle rettigheder, man skal give de ældre? Her kan de ansatte altså være med til at komme med en kreativitet og udvikling, men det er kreativitet og udvikling i forhold til kvaliteten og i forhold til respekten for borgerne, mens det her forslag alene ser på prisen, og det er det, der er det store problem.

Dertil kommer så, at det for alle offentligt ansatte i kommuner og amtskommuner og kommunale fællesskaber vil betyde, at man konstant er usikker på, om man i fremtiden er ansat eller ej, at man konstant kan risikere, at man altså skal sidde og regne på, om et tilbud fra en privat